

Ôsmy je zo siedmich – číslo dva

Kráľovstvá biblického proroctva

Jeff Pippenger

2023-09-15

V predchádzajúcom článku sme ukázali, že milleriti nemohli vidieť Rím inak než ako pohanský a pápežský Rím, hoci sa zaoberali rozdielmi medzi týmito dvoma mocnosťami. Pre milleritov rozdiely medzi pohanským a pápežským Rímom neviedli k poznaniu, že pápežský Rím bol piatym kráľovstvom, ktoré nasledovalo po štvrtom kráľovstve pohanského Ríma. Po sklamaní v roku 1844 sestra Whiteová označila tri mocnosti zo Zjavenia 12 a 13 ako draka v 12. kapitole, potom pápežstvo ako šelmu, ktorá vystúpila z mora v 13. kapitole, po ktorej nasledovali Spojené štáty ako šelma, ktorá vystúpila zo zeme. Keď bol položený základ, Pán otvoril svetlo o trojnásobnom zväzku draka, šelmy a falošného proroka, ktorý v 16. kapitole Zjavenia vedie svet k Armagedonu.

„Línia proroctva, v ktorej sa nachádzajú tieto symboly, sa začína v Zjavení 12, drakom, ktorý sa usiloval zničiť Krista pri Jeho narodení. O drakovi sa hovorí, že je to satan (Zjavenie 12,9); bol to on, kto podnietil Herodesa, aby usmrtil Spasiteľa. Hlavným nástrojom satana vo vedení vojny proti Kristovi a Jeho ľudu počas prvých storočí kresťanskej éry však bola Rímska ríša, v ktorej bolo pohanstvo prevládajúcim náboženstvom. Tak teda, hoci drak v prvom rade predstavuje satana, v druhotnom zmysle je symbolom pohanského Ríma.“

V 13. kapitole (verše 1–10) je opísaná iná šelma, „podobná leopardovi“, ktorej drak dal „svoju moc, svoj trón i veľkú právomoc“. Tento symbol, ako verila väčšina protestantov, predstavuje pápežstvo, ktoré prevzalo moc, trón i právomoc, ktoré kedysi patrili starovekej Rímskej ríši. O šelme podobnej leopardovi je vyhlásené: „A boli jej dané ústa hovoriace veľké veci a rúhania.... A otvorila svoje ústa na rúhanie proti Bohu, aby sa rúhala Jeho menu, Jeho príbytku i tým, ktorí prebývajú v nebi. A bolo jej dané viesť vojnu so svätými a premáhať ich; a bola jej daná moc nad každým kmeňom, jazykom i národom.“ Toto proroctvo, ktoré je takmer totožné s opisom malého rohu v Danielovi 7, nepochybné poukazuje na pápežstvo.

„A bola mu daná moc pôsobiť štyridsaťdva mesiacov.“ A prorok hovorí: „Videl som jednu z jeho hláv akoby smrteľne ranenú.“ A ďalej: „Kto vedie do zajatia, pôjde do zajatia; kto zabíja mečom, musí byť zabitý mečom.“ Štyridsaťdva mesiacov je to isté ako „čas, časy a polovica času“, tri a pol roka, čiže 1260 dní, z Daniela 7 — čas, počas ktorého mala pápežská moc utláčať Boží ľud. Toto obdobie sa, ako bolo uvedené v predchádzajúcich kapitolách, začalo nastolením nadvlády pápežstva roku 538 po Kr. a skončilo sa roku 1798. V tom čase bol pápež zajatý francúzskym vojskom, pápežská moc utrpela svoju smrteľnú ranu a naplnilo sa proroctvo: „Kto vedie do zajatia, pôjde do zajatia.“

„Na tomto mieste je uvedený ďalší symbol. Prorok hovorí: ‚Videl som inú šelmu vystupovať zo zeme; a mala dva rohy podobné baránkovým.‘ Verš 11. Tak vzhľad tejto šelmy, ako aj spôsob jej vzostupu naznačujú, že národ, ktorý predstavuje, sa odlišuje od tých, ktoré boli predstavené v predchádzajúcich symboloch. Veľké kráľovstvá, ktoré vládli svetu, boli

prorokovi Danielovi predstavené ako dravé šelmy, povstávajúce, keď „štyri nebeské vetry zápasili na veľkom mori.“ Daniel 7:2. V Zjavení 17 anjel vysvetlil, že vody predstavujú „ľudí, zástupy, národy a jazyky.“ Zjavenie 17:15. Vetry sú symbolom sváru. Štyri nebeské vetry zápasiace na veľkom mori predstavujú hrozné výjavy dobývania a revolúcie, ktorými kráľovstvá dosiahli moc.“

„No šelma s rohmi podobnými baránkovým bola videná, ako „vystupuje zo zeme“. Namiesto toho, aby zvrhla iné mocnosti a tak sa ustanovila, národ týmto spôsobom znázornený musí povstať na území predtým neobsadenom a vyrastať postupne a pokojne. Nemohol teda vzniknúť uprostred nahromadených a zápasiacich národností Starého sveta — toho búrlivého mora „ľudí a zástupov a národov a jazykov“. Treba ho hľadať na západnom kontinente.

„Ktorý národ Nového sveta v roku 1798 vystupoval k moci, dával prísľub sily a veľkosti a pútal pozornosť sveta? Uplatnenie tohto symbolu nepripúšťa nijakú pochybnosť. Jediný národ, a iba jeden, zodpovedá znakom tohto proroctva; neomylnne ukazuje na Spojené štáty americké. Znovu a znovu boli myšlienka, ba takmer presné slová posvätného pisateľa, nevedome použité rečníkom i historikom pri opisovaní vzostupu a rastu tohto národa. Šelma bola videná, ako „vystupuje zo zeme“; a podľa prekladateľov slovo tu preložené ako „vystupuje“ doslovne znamená „rásť alebo vyrastať ako rastlina“. A ako sme videli, tento národ musí povstať na území predtým neobsadenom. Významný spisovateľ, opisujúci vzostup Spojených štátov, hovorí o „tajomstve jej vynorenia sa z prázdnoty“ a vraví: „Ako tiché semeno sme vyrástli v ríšu.“ — G. A. Townsend, *The New World Compared With the Old*, strana 462. Jeden európsky časopis v roku 1850 hovoril o Spojených štátoch ako o podivuhodnej ríši, ktorá sa „vynára“ a „uprostred ticha zeme denne pridáva na svojej moci a pýche“. — *The Dublin Nation*. Edward Everett v reči o pútnických zakladateľoch tohto národa povedal: „Hľadali azda ústranné miesto, neškodné pre svoju bezvýznamnosť a bezpečné pre svoju odľahlosť, kde by malý leydenký zbor mohol požívať slobodu svedomia? Hľa, mocné kraje, nad ktorými v pokojnom dobývaní ... niesli zástavy kríža!“ — Reč prednesená v Plymouth, Massachusetts, 22. decembra 1824, strana 11.“

„A mal dva rohy podobné Baránkovým.“ Rohy podobné baránkovým naznačujú mladosť, nevinnosť a miernosť, a výstižne predstavujú charakter Spojených štátov, keď boli prorokovi predstavené ako „vystupujúce“ v roku 1798. Medzi kresťanskými vyhnancami, ktorí najprv utiekli do Ameriky a hľadali útočisko pred kráľovským útlakom a kňazskou neznášanlivosťou, bolo mnoho takých, ktorí sa rozhodli založiť vládu na širokom základe občianskej a náboženskej slobody. Ich názory našli vyjadrenie v Deklarácii nezávislosti, ktorá predkladá veľkú pravdu, že „všetci ľudia sú stvorení ako rovní“ a obdarení neodňateľným právom na „život, slobodu a hľadanie šťastia“. A ústava zaručuje ľudu právo na samosprávu tým, že ustanovuje, aby zástupcovia zvolení hlasovaním ľudu vydávali a vykonávali zákony. Bola tiež priznaná sloboda náboženského vyznania, pričom každému človeku bolo dovolené uctievať Boha podľa hlasu svojho svedomia. Republikánstvo a protestantizmus sa stali základnými zásadami národa. Tieto zásady sú tajomstvom jeho moci a prosperity. Utláčaní a zdeptaní v celom kresťanstve sa s pozornosťou a nádejou obracali k tejto krajine. Milióny hľadali jej brehy a Spojené štáty sa povzniesli na miesto medzi najmocnejšími národmi zeme.

„No šelma s rohmi podobnými baránkovým ,hovorila ako drak. A vykonáva všetku moc prvej šelmy pred ňou a spôsobuje, aby sa zem i tí, čo na nej bývajú, klaňali prvej šelme, ktorej smrteľná rana sa zahojila; ... hovoriac obyvateľom zeme, aby zhotovili obraz šelmy, ktorá mala ranu od meča, a ožila.“ Zjavenie 13:11–14.“ Veľký spor, 438–441.

Táto pasáž poukazuje na to, že dvanásta a trinásta kapitola označujú draka, šelmu a falošného proroka, tri moci zo Zjavenia šesťnásť, ktoré vedú svet k Armagedonu. Každá z týchto troch mocností má svoje vlastné osobitné kapitoly, ktoré pokrývajú totožné prorocké dejiny. Posledných šesť veršov Daniela jedenásť sa začína slovami: „A v čase konca,“ čo bolo v roku 1798. Potom týchto šesť veršov označuje posledné pohyby pápežstva, až kým sa v prvom verši Daniela dvanásť nepostaví Michael a ľudská skúšobná doba sa neuzavrie a neuvedie sedem posledných rán. Vo verši štyridsaťštyri jedenástej kapitoly je posolstvo tejto hodiny, ktoré rozhorčuje pápežstvo a iniciuje krviprelievanie, ku ktorému dochádza tesne pred uzavretím skúšobnej doby, predstavené ako „zvesti od východu a od severu“.

Posolstvo z východu a zo severu predstavuje posledné varovné posolstvo, lebo je ohlasované tesne predtým, ako povstane Michael. Je to posolstvo tretieho anjela, ktoré sa ohlasuje počas vyliatia Ducha Svätého. Daniel predstavil toto posolstvo ako dvojaké. Posolstvo „severu“, ktoré rozzuruje pápežstvo, je posolstvom označujúcim „kráľa severu“ ako pápežskú moc, a posolstvo „východu“ je posolstvom synov východu, ktorým je islam. Pravdaže, má aj iné dôležité významy, no východ je symbolom islamu a antikrist je falzifikátom pravého Kráľa severu. Posolstvo tretieho anjela, ktoré varuje pred prijatím znamenia kráľa severu (znamenia šelmy), zároveň varuje, že islam udrie v okamihu, keď bude pre Spojené štáty kalich neprávosti plný, a Spojené štáty naplnia svoj kalich neprávosti pri nedeľnom zákone.

Zjavenie trinástej kapitoly, počnúc veršom jedenástym a ďalej, označuje tie isté prorocké dejiny a takisto sa začína v čase konca v roku 1798.

„Ktorý národ Nového sveta v roku 1798 vystupoval k moci, dával príslub sily a veľkosti a priťahoval pozornosť sveta? Aplikácia tohto symbolu nepripúšťa nijakú pochybnosť. Jeden národ, a iba jeden, zodpovedá znakom tohto proroctva; neomylnne ukazuje na Spojené štáty americké.“ The Great Controversy, 440.

Tá istá prorocká história je obsiahnutá v Zjavení trinástej kapitole, veršoch jedenásť až osemnásť, tak ako je obsiahnutá v Danielovi jedenástej kapitole, veršoch štyridsať až štyridsaťpäť. Tak ako pri veršoch v Danielovi, aj tu sa príbeh o úlohe Spojených štátov končí uzavretím času milosti, keď Spojené štáty prinútia svet prijať znamenie šelmy. Potom je, rovnako ako v Danielovi jedenástej kapitole, v štrnástej kapitole predstavené posolstvo tejto hodiny. V oboch úsekoch ide o totožnú štruktúru, s výnimkou toho, že Danielove verše opisujú pápežské aktivity a Zjavenie trinásť určuje úlohu Spojených štátov. Na základe týchto dvoch línií zistíme, že sedemnásť kapitola Zjavenia pokrýva tú istú históriu, avšak zdôrazňuje úlohu draka, predstaveného ako desať kráľov, ktorí sú Organizáciou Spojených národov. Tieto tri kapitoly, uvažované riadok na riadok, určujú úlohu draka, šelmy a falošného proroka, ktorí v šesťnásť kapitole vedú svet k Armagedonu; preto je významné, že Ján nás informuje, že keď sa začína sedemnásť kapitola, prichádza k Jánovi jeden z anjelov, ktorí vyliali sedem posledných rán, aby mu oznámil súd nad neviestkou Ríma.

A prišiel jeden zo siedmich anjelov, ktorí mali sedem čiaš, a hovoril so mnou, povediac mi: Pod' sem; ukážem ti súd nad veľkou smilnicou, ktorá sedí nad mnohými vodami, s ktorou králi zeme smilnili a obyvatelia zeme sa opili vínom jej smilstva. Zjavenie 17:1, 2.

U milleritov išlo o pohanský Rím a pápežský Rím, no na konci ide o trojité spojenie. Tak ako pri svojom určení týchto troch mocností v dvanástej a trinástej kapitole, aj ženu zo sedemnástej kapitoly jednoznačne označuje za pápežstvo.

„Žena [Babylon] zo Zjavenia 17 je opísaná ako ,odetá do purpuru a šarlátu, ozdobená zlatom, drahými kameňmi a perlami, držiac v ruke zlatý kalich plný ohavností a nečistoty: ... a na jej čele bolo napísané meno: „Tajomstvo, Babylon veľký, matka smilníc.“ Prorok hovorí: ,Videl som ženu opitú krvou svätých a krvou Ježišových mučeníkov.‘ O Babylone sa ďalej vyhlasuje, že je to ,to veľké mesto, ktoré kraluje nad kráľmi zeme.‘ Zjavenie 17:4–6, 18. Mocnosťou, ktorá po toľké stáročia udržiavala despotickú nadvládu nad panovníkmi kresťanstva, je Rím.“ Veľký spor, 382.

Kedy sa teda začínajú prorocké dejiny znázornené v sedemnástej kapitole?

A odniesol ma v duchu na púšť. A videl som ženu sedieť na šarlátovej šelme, plnej rúhavých mien, ktorá mala sedem hláv a desať rohov. A žena bola odiata do purpuru a šarlátu a ozdobená zlatom, drahými kameňmi a perlami; v ruke mala zlatý kalich plný ohavností a nečistoty svojho smilstva. A na jej čele bolo napísané meno: TAJOMSTVO, VEĽKÝ BABYLON, MATKA NEVIESTOK A OHAVNOSTÍ ZEME. A videl som ženu opitú krvou svätých a krvou Ježišových mučeníkov. A keď som ju uvidel, zadivil som sa veľkým úžasom. Zjavenie 17:3–6.

Aby Ján uvidel ženu, je prorocky prenesený na púšť, ktorú už sám Ján v dvanástej kapitole stotožnil s dvoma svedkami ako tisícdvostonásťdesiat rokov pápežskej vlády.

A žena utiekla na púšť, kde má miesto pripravené od Boha, aby ju tam živili tisíc dvestostonásťdesiat dní.... A žene boli dané dve krídla veľkého orla, aby odletela na púšť, na svoje miesto, kde je živěná čas, časy a pol času, pred tvárou hada. Zjavenie 12:6, 14.

Ján bol prorocky prenesený do časového obdobia púšte, no verš tri a nasledujúce presne určujú, do ktorého miesta v rámci tisícdvostonásťdesiatich rokov bol Ján vzatý, lebo žena sa už opila krvou prenasledovania a už bola „matkou smilníc“. Ján bol vzatý na koniec obdobia púšte, lebo žena už pila z krvi prenasledovania a protestantské cirkvi sa už vracali do jej lona a stávali sa jej dcérami, lebo v tom časovom období bola označená ako „matka smilníc“. Už mala dcéry. Jánovo svedectvo v sedemnástej kapitole sa začína v roku 1798, tak ako sa v tom istom čase začínajú aj tie isté prorocké dejiny, ktoré predstavovali šelmu v Danielovi jedenásť a falošného proroka v Zjavení trinásť.

Tak ako pri ostatných dvoch líniiach, keď sa sedemnásť kapitola končí, osemnásť kapitola potom určuje poslanstvo danej hodiny. Tri prorocké línie, jedna pre každé z trojitého zväzku. Všetky sú znázornené na tej istej historickej štruktúre, ktorá sa začína v roku 1798 a pokračuje až do ukončenia času milosti, a všetky tri zdôrazňujú záverečné varovné poslanstvo.

Habakukove tabuľky sa oveľa podrobnejšie zaoberajú témou sedemnásťtej kapitoly Zjavenia, a preto teraz prejdem k hádankе, ktorá je predstavená v kapitole, čo predkladá osem kráľovstiev biblického proroctva.

A tu je myseľ, ktorá má múdrosť. Tých sedem hláv je sedem vrchov, na ktorých sedí žena. A je sedem kráľov: piati padli, jeden je, a ten druhý ešte neprišiel; a keď príde, musí zostať nakrátko. A šelma, ktorá bola a nie je, aj ona je ôsma a je zo siedmich a odchádza do zatratenia. Zjavenie 17:9–11.

Daniel povedal Nabuchodonozorovi: „Ty si tá hlava zo zlata.“

A kdekoľvek prebývajú synovia ľudí, poľnú zver a nebeské vtáctvo dal do tvojej ruky a ustanovil ťa za vládcu nad nimi všetkými. Ty si tá hlava zo zlata. Daniel 2,38.

Daniel tiež povedal Nabuchodonozorovi: „Ty, ó, kráľu, si kráľom kráľov.“

Ty, ó kráľ, si kráľom kráľov, lebo Boh nebies ti dal kráľovstvo, moc, silu i slávu. Daniel 2,37.

Nebúkadnecar bol „hlavou“ a bol kráľom, a bol kráľom kráľov, lebo predstavoval prvé z kráľovstiev znázornených na soche. Nebúkadnecar bol kráľom znázorneným zlatom a ostatné kráľovstvá a králi mali byť znázornení ostatnými kovmi na soche, no Nebúkadnecar bol prvý, a preto kráľ kráľov. Ďalšou rovinou, ktorej sa teraz nebudeme venovať, je to, že babylonské kráľovstvo predstavuje kráľovstvo, ktoré sa usiluje napodobniť Krista, ktorý je pravým Kráľom kráľov.

Na začiatku Izaiášovho svedectva o proroctvách dvetisícpäťsto dvadsiatich rokov (sedem časov z Levitikus dvadsaťšesť) Izaiáš označuje kráľov za hlavy.

Lebo hlavou Sýrie je Damask a hlavou Damasku je Recín; a do šesťdesiatich piatich rokov bude Efraim zlomený, takže už nebude ľudom. A hlavou Efraima je Samária a hlavou Samárie je syn Remaljášov. Ak neuveríte, veru neobstojíte. Izaiáš 7:7, 8.

Izaiáš iba predkladá východiskový bod pre dve časové obdobia po dvetisícpäťsto dvadsať rokov proti severnému kráľovstvu Samárie a južnému kráľovstvu Judska, a pritom uvádza dve svedectvá o tom, že hlavné mesto národa je jeho hlavou a že kráľ je hlavou hlavného mesta. „Hlava“ je kráľ a kráľovstvo. V Zjavení sa pokračuje v tej istej línii proroctva ako v Danielovi.

Preto, keď je Ján prenesený do roku 1798 a je mu predložená hádanka, ktorá ukazuje, že existuje sedem „hláv“, rozpoznáva, že ide o sedem kráľovstiev. Potom je mu povedané, že päť z týchto hláv alebo kráľovstiev padlo. V roku 1798 práve padlo piate kráľovstvo biblického proroctva, keď utrpelo smrteľnú ranu, ktorá bude napokon uzdravená.

Jánovi, ktorý stojí v dejinách času konca v roku 1798, je tiež povedané, že jedna z hláv „je“. Šieste kráľovstvo biblického proroctva sa začalo v roku 1798, takže keď bol Ján prorocky prenesený do roku 1798, kráľovstvom, ktoré vtedy bolo, sú Spojené štáty, a ďalej mu bolo oznámené, že siedme kráľovstvo bolo vzhľadom na rok 1798 ešte budúce, lebo ešte neprišlo. Siedmym kráľovstvom, ktoré bolo vzhľadom na rok 1798 ešte budúce, je Organizácia Spojených národov, reprezentovaná

desiatimi kráľmi, a je predmetom sedemnásťtej kapitoly Zjavenia. Je tu však aj ôsmy, ktorý je zo siedmich. Rím vždy vystupuje ako ôsmy a je zo siedmich.

O obsahu sedemnásťtej kapitoly by sa dalo povedať mnoho, no my iba určujeme osem kráľovstiev biblického proroctva predstavených v sedemnásťtej kapitole, aby sme videli, ako milleritské chápanie štyroch kráľovstiev obstoí vo vzťahu k ôsmim kráľovstvám zo Zjavenia sedemnásťtej kapitoly.

Tomuto sa budeme venovať v nasledujúcom článku.